

Georges in Anne sta upokojena u?itelja glasbe, ki ?ivita zadovoljno in umirjeno ?ivljenje v svojem pari?kem stanovanju, predana drug drugemu in svoji strasti do glasbe. Njuna h?i, prav tako glasbenica, prebiva s svojo dru?ino v tujini. Nekega dne Anne zadane kap. </p> <p>
</p>
 <p>
</p> <p>

</p> <p>
</p> <p></p> <p></p> <p></p> <p>?eprav si opomore, se njeno stanje hitro slab?a. Brezpogojna ljubezen starega para se znajde ?e pred zadnjo preizku?njo.</p> <p></p> <p>Ljubezen ? zaslu?ena druga zlata palma za Michaela Hanekeja ? je briljantno odigran in mojstrsko zre?iran intimen komorni film o mo?i ljubezni v pri?o smrti. Te najnovej?e stvaritve avstrijskega avtorja, ki so jo mnogi razglasili za mojstrovino in film leta, nikakor ne smete zamuditi.</p> <p>iz prve roke
?Film govori o tem, kako se spoprijemamo s trpljenjem ljubljenice. /?/ Zelo podobna situacija se je zgodila v moji dru?ini. Nekdo, ki sem ga imel zelo rad, je strahovito trpel, sam pa sem lahko le nemo?no opazoval. To me je spodbudilo k razmi?ljanju in kasneje k pisanju scenarija. /?/ O usodi starej?ih je bilo posnetih kar nekaj televizijskih in filmskih del. A sam filma nisem posnel, ker bi mislil, da je to pomembna tema (?eprav seveda je). Filme snemam, ker se me dotakne situacija, ker me nekaj pripravi k razmi?ljanju, k umetni?ki refleksiji. Vedno se sku?am osredoto?iti neposredno na tisto, s ?imer se ukvarjam. Po mojem mnenju je naloga dramskih umetnosti, da nas soo?ijo s stvarmi, ki jih zabavna industrija pomete pod preprogo. /?/ Pravi film se ne kon?a na platnu, temve? v gledal?evi glavi; tam se mora ugnezditi in nadaljevati s svojim produktivno vznemirjajo?im u?inkom. /?/ Umetnost se ukvarja z vsakdanjim ?ivljenjem in ?ivljenje je te?ko; dol?nost umetnika je, da stopi ljudem na prste. /?/ Vedno pravim, da je film najbli?e glasbi, ne pa literaturi ali gledali?u. ?e nima ob?utka za glasbo, po mojem mnenju ni u?inkovit. Film vodi ritem, ravno tako kot glasbo. Podoben je pu?ici, ki potuje skozi ?as: svoje potovanje za?ne v enem trenutku in kon?a v drugem, medtem ko tema to?kama pa je pot, ki mora biti skrbno vodena. /?/ Povsem se strinjam s Hitchcockom. Vse rad do potankosti na?rtujem. Nisem privr?ene? improvizacije.</p> <p>portret avtorja
Michael Haneke se je rodil leta 1942 v M?nchnu, avstrijski igralki Beatrix von Degenschild ter nem?kemu re?iserju in igralcu Fritzu Hanekeju. Otro?tvo je pre?ivel v spodnjeavstrijskem Wiener Neustadtu, kjer je tudi hodil na gimnazijo in leta 1962 opravil maturo. ?e v srednje?olskih letih so ga zanimali klasi?na glasba (igral je klavir), filozofija (zlasti eksistencializem) in film (navdu?evali so ga predvsem Fellini, Bergman, Antonioni, Bresson in novovalovci). Ker mu ni uspelo priti na igralsko ?olo in ker se mu tudi ?elja, da bi postal koncertni pianist, ni uresni?ila, je na dunajski univerzi vpisal ?tudij psihologije, filozofije in teatrologije, ki pa ga ni kon?al. V ?tudijskih letih se je intenzivno ukvarjal s filmsko in literarno kritiko. Med letoma 1967 in 1970 je delal kot urednik in dramaturg televizijskih iger pri S?dwestfunk Baden-Baden in napisal svoj prvi, vendar do danes ?e nerealiziran scenarij za film Wochenende. V Stadttheater Baden-Baden je na za?etku 70. let z dramo Cele dneve v kro?njah dreves Marguerite Duras debitiral kot gledali?ki re?iser, pozneje pa je na odre ?tevilnih uglednih gledali? (v Berlinu, D?seldorfu, Frankfurtu, Hamburgu, M?nchnu, Stuttgartu in na Dunaju) postavil dela Strindberga, Goetheja, Hebbela, Enquista, Brucknerja, Kleista in drugih. Svoj prvi televizijski film je posnel pri 32-ih letih, kinematografski prvenec pa 15 let pozneje. Na mednarodni festivalski sceni se je prvi? pojavil leta 1984 (takrat so na Berlinalu predvajali film Kdo je bil Edgar Allan?), od premiere Sedmega kontinenta (Der siebente Kontinent) v Cannesu leta 1989 pa se redno uvr?a na programe najpomembnej?ih filmskih festivalov po svetu in ? prav tako redno ? prejema nagrade. Kljub ?tevilnim uspehom ?e naprej zavra?a zvezni?tvo in bulvarsko razkrivanje osebnega ?ivljenja ter ostaja izredno

discipliniran in natančen režiser (na snemanja se vedno pripravi s storyboardom); slovi tudi po odličnem vodenju igralcev tako profesionalcev kot naravnih otrok. Na prelomu 20. stoletja se je za nekaj let preselil v Francijo, zdaj pa spet živi v Avstriji. Ob snemanju filmov se od leta 2002 posveča tudi poučevanju (je profesor za režijo na dunajski filmski akademiji), leta 2006 pa se je preizkusil tudi v operi (v Parizu je na oder postavil Mozartovega Don Juana).

Michael Haneke do velikega preboja z Užiteljico klavirja (La pianiste, 2001) bolj ali manj zgolj v cinefilskih krogih znan in slavljen enfant terrible avstrijske kinematografije, danes pa tudi med širšim občinstvom in mednarodno uveljavljen, s številnimi najuglednejšimi priznanji odlikovan režiser in scenarist je od leta 1974 do danes z 21 igranimi televizijskimi in kinematografskimi celovečerci ter enim eksperimentalnim televizijskim celovečercem, ki jih je večina v avstrijski, nemški in/ali francoski (ko)produkciji posnel po lastnih scenarijih ali literarnih predlogah, ustvaril enega najtehtnejših in najbolj družbeno angažiranih opusov sodobnega časa, ki je tako v vsebinskem kot formalnem pogledu zelo celovit in avtorsko prepoznaven. (iz: Opus Michaela Hanekeja, Anja Naglič, KINO!)

V slovenskih kinematografih smo si med drugim lahko ogledali filme Bennyjev video (Benny's Video, 1992), Smešne igre (Funny games, 1997), Neznana koda (Code inconnu: Rite incomplet de divers voyages, 2000), Skrito (Caché, 2005) in nazadnje Beli trak (Das weiße Band - Eine deutsche Kindergeschichte, 2009), za katerega je avtor v Cannesu prejel svojo prvo zlato palmo. Leta 2009 so na LIFFu pripravili retrospektivo Hanekejevih manj znanih del.

Kritike gre za preprost in nepopustljivo iskren film o ljubezni, starosti in umiranju, v katerem Haneke ponovno pokaže, da ni le nepopoljšljivi pesimist, ampak tudi nepopoljšljivi humanist. Tokrat je presenetil z morda svojim najbolj intimnim filmom v svoji karieri. Presenetljivo za Hanekeja, a scela logično za tematiko filma, pa je pri tej zelo iskreni in res mojstrsko režirani intimni pripovedi dejstvo, da je Haneke, ta moralni kirurg sodobne družbe, tokrat prav vse družbeno pustil zunaj zgodbe. Staranje in umiranje prikaže kot najintimnejše in najbolj pristno človekovo doživljanje. Režiser, ki je torej v večini svojih filmov tematiziral nasilje posameznika in družbe in zahteval odgovornost zanj, tako starost prikaže kot ultimativno destruktivno silo življenja, za katero ni mogoče nikogar poklicati na zagovor. In ki jo lahko brezpogojno sprejme samo prava ljubezen. Brez dvoma: Ljubezen je pesimističen film pesimističen v smislu, ker ne tolaži tam, kjer pa ne more tolažiti. A prav zato je tudi globoko eksistencialističen in humanističen film, ki brez velikih besed in brez sprenevedanja govori o dveh največjih zgodbah, sploh edinih dveh pravih zgodbah vsakega življenja ljubezni in smrti.

Starost ostaja velik filmski tabu. O tej temi so si drznili resno spregovoriti le redki filmi, med njimi nekatere resne klasike, kakršni sta Tokijska zgodba in Make Way For Tomorrow. Ljubezen je več kot vreden prispevek. Hanekejeve gledalke izkušnje se bolj kot kdajkoli doslej kažejo v premišljeni in nadzorovani mizansceni pri tem pa dogodkov ne dramatizira, ampak jih prikazuje. To je skrajno luciden prikaz teme, hkrati pa čudovito režiran film, ki pripada igralcema. V njem se protagonista soočita z lastno umrljivostjo ter se do skrajnih meja podvržeta njenim implikacijam. Film premore tenkočutnost in silovito moč, in čeprav vas bo morda ganil do solz, je to silno inteligentna drama, ki odkrito spregovori o temi, o kateri večina od nas najraje ne bi razmišljala, še posebej ne na platnu. Le režiser kot Haneke nas lahko pripravi do tega, da smo hvaležni, da smo.

Jonathan Romney, Screen Daily

Film živi od zgodb o ljubezni in smrti, a kako pogosto se zgodi, da bi filmski ustvarjalec ponudil nov pogled na katerokoli izmed obeh? Ljubezen Michaela Hanekeja na čudovito izviren in neprizanesljiv način raziskuje vpliv ljubezni na smrt in obratno. Haneke podre mit o smrti kot javnemu dogodku, nečem, kar delimo z drugimi, nečem, kar nas pripravi do joca in

ustvovanja. Tu smrt zgradi trdnjavo, in to se zdi bole?e resni?no. /?/ Ljubezen je pretresljivo, skrajno inteligentno in osupljivo izpeljano delo. Mojstrovina. ?
- Dave Calhoun, Time Out</p><p>?Ne?na, presunljiva, brezhibno zre?irana zgodba o ljubezni in smrti /?/. Film dolguje del svoje ?ustvene mo?i odli?nima igralcema ter na?i ganjenosti ob opazovanju dveh znanih, zdaj krhkkih filmskih teles pri uprizarjanju pantomime boleznin smrti. Ta zelo resni?na krhkost je v ostrem kontrastu s telesi, ki jih film dela nesmrtni ? ve?no mlade ? in zdi se pomenljivo, da je Haneke, ki rad razbija filmsko iluzijo, izbral igralca, ki sta nastopila v dveh izmed najbolj znanih francoskih filmov vseh ?asov: Trintignant je bil mo?ki iz naslova v Mo?kem in ?enski, [Emmanuelle] Riva pa je igrala ?ensko brez imena v filmu Hiro?ima, ljubezen moja. ?
- Manohla Dargis, The New York Times</p><p>?Preprosta zgodba, umirjena kamera, ti?ina namesto glasbe, jasnost Hanekejeve vizije, njegova pripovedni?ka spretnost, mo?ni igralski nastopi in preciznost umetni?kega vodstva nam omogo?ajo, da Ljubezen razglasimo za mojstrovino. ?
- Alin Ta?yan, podpredsednik ?irije FIPRESCI</p><p>?V /?/ filmu Ljubezen tr?ita osebna in kulturna definicija ljubezni, zakona, staranja, boleznin smrti. /?/ Haneke /?/ ustvari enega svojih najbolj ne?nih, ganljivih in vznemirljivih filmov doslej. /?/ Spotoma zastavi aktualna vpra?anja o evtanaziji, institucionalizaciji, partnerski in dru?inski odgovornosti ter dol?nostih do partnerja in do sebe, in ? morda najpomembnej?e ? o mo?nosti umreti z dostojanstvom in samospo?tovanjem. Vse to so kontroverzne in kulturno oblo?ene teme, s katerimi se mora ve?ina ljudi soo?iti in v zvezi z njimi sprejeti usodne odlo?itve, saj dru?ba ne zagotavlja lahkih ? ?e sploh kak?nih ? re?itev. Dokaz Hanekejeve scenaristi?ne in re?ijske spretnosti je, da Ljubezen ta vpra?anja odpira, ne da bi nanje ponujala odgovore ? ?e ve? ? ne da bi presojala vedenje in odlo?itve, ki se jih protagonista 'odlo?ita' sprejeti. ?
- Emanuel Levy</p><p>?Scenarij je mojstrovina so?utja in razumevanja, ki nezgreljivo zadane vse prave note. /?/ To je globoko human film, poln presene?enj; veli?astno delo briljantnega umetnika, ki neustra?no zre v globino du?e. ?
- Piers Handling, filmski festival v Torontu</p><p>?Michaelu Hanekeju in njegovim sodelavcem je ?okiranje gledalcev ?e davno pri?lo v navado. V njegovi 25-letni karieri so se idili?ni pobegi spreobra?ali v skupinski samomor, generi?ni trilerji pa v s pomeni nabite kritike medijskega nasilja. Napetost ne ponuja nobene katarze; post-apokalipti?ne drame zavra?ajo razkritje svojih katastrof. /?/ od filma z naslovom Ljubezen bo zato le malokdo pri?akoval sentimentalko. A vendar nam je Haneke s svojim zadnjim delom pripravil morda najve?je presene?enje doslej: Ljubezen ?e zdale? ni kak?na mu?na in bole?a izku?nja, ki bi jo morda kdo pri?akoval, temve? ne?na elegija vse?ivljenjski ljubezni. /?/ Z Ljubeznijo nam Haneke podarja so?utno, silovito in inteligentno ljubezensko zgodbo, ki s svojimi protagonisti in gledalci ravna spo?tljivo. Ta nepri?akovana dobrota je ? prihajajo? od tak?nega neprizanesljivega re?iserja ? osupljiva. Hkrati pa tudi ? brez dvoma ? neizmerno ganljiva. ?
- Catherine Wheatley, Sight & Sound</p><p>?To je strastna, bole?a, intimna drama, ki jo lahko primerjamo z Bergmanovimi Prizori iz zakonskega ?ivljenja. ?
- Peter Bradshaw, The Guardian</p><p>?Bogata, iskrena, globoko ganljiva ?tudija o spoprijemanju z intimnostjo, boleznijo in smrtjo. /?/ Film ne bi mogel biti bli?e popolnosti. ?
- Geoff Andrew, BFI</p><p>?Morda najbolj zastra?ujo?e iskren film o starosti, kar jih je bilo kdaj posnetih. ?
- Owen Gleiberman, Entertainment Weekly</p><p>?Redko smo imeli prilo?nost videti bolj slikovit prikaz izjave Jean-Luca Godarda, da je film dokumentarec svojih igralcev. ?
- Dennis Lim, Artforum</p><p>?Ljubezen je linearna, vseh odve?nih podrobnosti asketsko okle?ena elegija, ki re?iserjevo stalno ?love?kega trpljenja prena?a na novo raven. ?
- Ana Jurc, MMC RTV SLO</p><p>?V zgodovini filmov o ljubezni bo Ljubezen

◆ivela ve?no.◆
- Mary Corliss, Time</p>